

obchodu, vnitra, zemědělství a zásobování lidu.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Engliš v. r.

247.

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1926,

jímž se provádí zákon ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 2 zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, se prodlužuje s těmito změnami:

Čl. 1 bude zníti:

K §u 1, odst. 1., zák.

Pojem tuzemska, tuzemských do-
dávek a výkonů.

(1) Tuzemskem se podle zákona rozumí československé státní území a československá celní skladiště, i když leží na cizím státním území.

(2) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky, uzavřené v tuzemsku o předmětech, které se nalézají v tuzemsku, a prováděné (splňované) v tuzemsku;

2. dodávky, uzavřené v tuzemsku o předmětech, které se nalézají v cizině, doveze-li předměty ty dodavatel nebo nabyvatel anebo z jejich příkazu osoba třetí do tuzemska;

3. dodávky, uzavřené v tuzemsku jménem a na účet cizince osobami, uvedenými v §u 5, č. 2., zák. o předmětech, které se nalézají v cizině, a prováděné (splňované) do tuzemska;

4. dodávky, uzavřené v cizině o předmětech, které se nalézají v tuzemsku, a prováděné (splňované) v tuzemsku;

5. dodávky, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 6, odst. 1., zák.) nebo osobami, uvedenými v §u 5, č. 2., zák. o předmětech, které se nalézají v tuzemsku, a prováděné (splňované) v tuzemsku;

6. dodávky, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 6, odst. 1., zák.) o předmětech, které se nalézají v cizině, a prováděné (splňované) do tuzemska.

(3) Za tuzemské výkony se pokládají všechny výkony, prováděné v tuzemsku.

Čl. 3 bude zníti:

K §u 1, odst. 3. a 4., a §u 4, č. 10., zák.

Obchody komisionářské. Pojem závodů nebo podniků spolusouvisících.

(1) Pro posouzení, jde-li o obchod komisionářský, jest rozhodnou jediné právní povaha toho kterého obchodu.

(2) Za spolusouvisící tuzemské závody téhož podniku a spolusouvisící tuzemské závody a podniky téhož majetníka se pokládají takové závody nebo podniky, z nichž jeden dodává druhému surovinu nebo polotovary k dalšímu zpracování nebo dodává uhlí nebo elektrický proud k potřebě provozu; závody nebo podniky, z nichž jeden dodává druhému jiné pomocné látky nebo provádí proň výkony, pokládají se za spolusouvisící jen tehdy, když závod nebo podnik, provádějící dodávky nebo výkony, slouží výlučně účelům závodu nebo podniku druhého.

Dodávky mezi výrobnou a prodejními téhož podniku nepokládají se za zdanitelné dodávky.

Čl. 6 bude zníti:

K §u 4, č. 12., zák.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařů atd. Léčebné a ošetrovací ústavy.

(1) Ustanovení §u 4, č. 12., zák. se vztahuje na dodávky a výkony, za něž hradí úplaty nositelé veřejnoprávního sociálního po-

jištění nebo náhradní nositelé sociálního pojištění (zaopatření) nebo obce u osob, opatřených vysvědčením chudinským; vztahuje se tedy i na dodávky umělých součástí lidského těla, jejich opravy a pod.

(2) Veřejnými ústavy léčebnými jsou takové, které, plníce úkoly veřejné zdravotní správy, jsou povinny přijímati nemocné, nehledíc na jejich příslušnost, náboženství a schopnost platiti. Veřejnými ústavy ošetrovacími jsou takové, při nichž není v popředí tak ráz léčebný jako spíše ráz ošetrovací (veřejné porodnice a nalezince, ústavy pro slabomyslné a pod.). Všeobecnou třídou jest rozuměti tu třídu, na níž se za léčení nebo za ošetrování vybírá nejnížší, předem stanovená sazba.

(3) Osvobození podle §u 4, č. 12., zák. se nevztahuje na dodávky předmětů, u nichž jest daň paušalována.

Čl. 9 bude zníti:

K §u 4, č. 16., zák.

Osvobození dodávek a výkonů domáckých pracovníků.

Dodávky a výkony osob, které samy nebo se členy své rodiny (dětmi, rodiči nebo manželkou), žijícími s nimi ve společné domácnosti, bez cizích pomocných dělníků zpracovávají za pevně stanovenou mzdu suroviny nebo polotovary, dodané jim jiným podnikatelem ke zpracování, jsou od daně osvobozeny. Nezáleží na tom, mají-li zmíněné osoby živnostenské oprávnění. Toto osvobození platí i tehdy, když zmíněné osoby používají při zpracování vlastních nástrojů nebo strojů anebo pomocných látek.

V čl. 10 se odst. 1. a 2. nahradí těmito čtyřmi novými odstavci:

(1) Od daně z obrátu jsou osvobozeny dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byly dodávky nebo výkony ty zadány přímo nebo prostřednictvím družstev nebo společenstev, vyjímajíc případy, kdy daň jest paušalována. Provádějí-li se tyto dodávky nebo výkony prostřednictvím družstev nebo společenstev, vztahuje se osvobození jak na dodávky nebo výkony členů družstva nebo společenstva, tak na dodávky nebo výkony družstva nebo společenstva samého.

(2) Podnikatel, družstvo nebo společenstvo, jemuž byly dodávky nebo výkony zadány přímo, musí prokázati:

1. písemným přijetím své nabídky nebo písemnou smlouvou, že mu dodávka nebo výkon byly přímo zadány;

2. listinným dokladem (na př. nákladním listem nebo stvrzenkou o přijetí zboží nebo provedení výkonu), že dodávku nebo výkon skutečně provedl;

3. písemným dokladem (na př. kvitancí, účtem), co obdržel za dodávku nebo výkon nebo co za ně účtoval.

(3) Finanční úřad I. stolice se může spokojiti jen některými z těchto průkazů, nemá-li důvodné pochybnosti.

(4) Podnikatel, který provádí dodávky nebo výkony prostřednictvím družstva nebo společenstva, musí prokázati písemným potvrzením tohoto družstva nebo společenstva, že jde o dodávky nebo výkony pro stát nebo pro státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření.

V čl. 11 nadpis bude zníti:

Osvobození dodávek tuzemským vývozcům a výkonů, prováděných v tuzemsku prokázaně pro cizinu.

K témuž článku připojí se jako další tento odstavec:

(8) Výkony, prováděné pro cizinu, jsou od daně osvobozeny, když podnik, provádějící výkony, prokáže obdobně způsobem, stanoveným v odst. 2. nebo 3., že předměty výkonů vyvezl do ciziny. Výkony, prováděné pro cizinu a týkající se předmětů, které byly před vývozem do ciziny z podniku, jenž výkony provedl, zaslány jinému tuzemskému podniku k dalšímu zušlechťení nebo k jinému účelu, jsou osvobozeny od daně jen tehdy, jestliže podniky, na výkonech súčasťněné, vyžádají si předem u ministerstva financí, po případě u úřadu jím k tomu zmocněného, stanovení průkazních podmínek pro osvobození a tyto podmínky splní.

Čl. 14 bude zníti:

K §u 9, odst. 1. a 6., a §u 17, odst. 8., zák.

Pojem obecné ceny.

Cenou obecnou rozumí se cena, která se v době provedení dodávky nebo výkonu nebo v době celního odbavení obvykle platí za předměty nebo výkony stejného nebo podobného druhu v místě dodavatele nebo toho, kdo vý-

kon provádí, nebo v místě celního odbavení, a to při dodávkách ve velkém, cena ve velkém, při dodávkách v malém, cena v malém.

Čl. 15 bude zníti:

K §u 9 zák.

Stanovení daňového základu.

(1) Při tuzemských dodávkách a výkonech jest finanční úřad I. stolice oprávněn, zdá-li se mu udaná obecná cena (čl. 14) nepřiměřenou, zjistiti tuto cenu odhadem za podmínek, stanovených §em 19 zák.

(2) Při vlastní spotřebě, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení (darování atd.) nebo pro výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.) nebo pro podnikatelské zaměstnání, jest základem daně cena obecná (čl. 14) v době, kdy předměty byly vzaty pro vlastní spotřebu.

(3) Při dovozu jest poplatník povinen udati úplatu nebo obecnou cenu dováženého zboží a výlohy dopravní ke hranici, a je-li úplata nebo cena udána v cizí měně, přepočítati ji na měnu tuzemskou (čl. 16). Úplatu nebo cenu udati však nemusí, vybírá-li se daň pevnou sázbou (§ 10, odst. 3., zák.).

(4) Neudá-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého zboží, jest celní úřad povinen jej upozorniti, že dá cenu dováženého zboží zjistiti na jeho útraty znaleckým odhadem, do něhož si nebude moci stěžovati. Neudá-li poplatník ani po tomto upozornění úplatu nebo cenu, zjistí celní úřad cenu dováženého zboží znalcem, vybere vedle daně útraty odhadu a poznamená na celní kvitanci, že cena byla zjištěna odhadem proto, že poplatník odepřel udati úplatu nebo cenu.

(5) Udá-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého zboží, zdá-li se však tato celnímu úřadu podstatně nepřiměřenou, jest celní úřad rovněž oprávněn dáti cenu zjistiti znaleckým odhadem, dříve však musí poplatníka rovněž upozorniti na odhad a na to, že bude platiti jeho útraty, bude-li cena zjištěná odhadem přesahovati úplatu nebo cenu udanou o jednu třetinu. Dojde-li k zjištění ceny odhadem, vybere celní úřad daň a případně také výlohy odhadu a poznamená na celní kvitanci jak udanou úplatu nebo cenu tak cenu zjištěnou odhadem. Nemá-li celní úřad znalce po ruce, jest povinen žádati o znalecký posudek místně příslušnou obchodní a živnostenskou komoru. Do zjištěné odhadní ceny může si

poplatník stěžovati do 30 dnů po dni, kdy celní odbavení bylo provedeno (čl. 31).

V čl. 17 se v odst. 3. vsunou za slovo „proso“ slovo „stromky“ a za slovo „sláma“ slova „len a konopí, obojí též mědlené, třené, oflakované a vochlované, též koudel“.

V témže článku se v odst. 4. vynechají tato slova „upraveného lnu a konopí, stromků“.

V čl. 18 zruší se odst. 1.

V čl. 20, odst. 5. bude zníti:

Podnikatelé, kteří již podali přihlašovací list podle vládního nařízení ze dne 17. prosince 1919, č. 659 Sb. z. a n., nebo ze dne 9. prosince 1921, č. 450 Sb. z. a n., nebo vl. nař. č. 156/1924 Sb. z. a n., nejsou povinni podávati novou přihlášku, obchodují-li však předměty, které teprve nově nařízením byly prohlášeny za předměty přepychové, musí ohlásiti svůj podnik znovu.

V čl. 29, odst. 1., se na konci věty druhé vynechají tato slova:

„a s další podmínkou, že nesmí v daňovém přiznání odčítati částky, které nebyly zaplacený“.

V čl. 30, odst. 5., se zruší věta druhá.

V čl. 41 podtitul bude zníti:

K §u 38, odst. 3., zák.

V čl. 42 podtitul bude zníti:

K §u 38, odst. 5., zák.

Čl. 43 bude zníti:

K §u 49, odst. 5., zák.

Vrácení daně z dodávek a výkonů, provedených po 31. prosinci 1926.

(1) Při dodávkách nebo výkonech, smluvných před 1. lednem 1927, provedených však po 31. prosinci 1926, pro něž zák. č. 246/1926 Sb. z. a n. stanoví sazby nižší než ustanovení dřívější, nebo které dani nepodrobuje, kdežto dříve dani byly podrobeny, přísluší nabyvateli, jemuž byla daň započítána, nárok na srážku daňovou. Nebyla-li daň dodavatelem do té doby odvedena, může nabyvatel žádati od dodavatele poměrnou slevu; jestliže však dodavatel daň již státu odvedl, může nabyvatel žádati za vrácení daňového rozdílu nebo daně u příslušného svého finančního úřadu I. stolice.

(2) Žadatel musí v tomto případě prokázati, že nabyt zboží úplatně, že byla tato do-

dávka provedena až po 31. prosinci 1926 a že z ní byla zaplacená daň podle dřívějších zákonných ustanovení. Tyto okolnosti lze prokázat způsobem, stanoveným v čl. 35 nařízení. Jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel předložit také příslušný výpis z knihy daňové svého dodavatele.

(3) Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech, smluvených dříve, než nabyly účinnosti nařízení nebo vyhláška, jimiž byly určité přepychové předměty nebo určité přepychové výkony prohlášeny za nepřepychové nebo určité předměty sprostěny daně z obrátu při dovozu nebo u určitých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, provedených však po dni, kdy nařízení nebo vyhláška nabyly účinnosti.

V čl. 44 podtitul bude zníti:

K §u 49, odst. 7.—9., zák.

V témže článku odst. 3. bude zníti:

Totéž platí obdobně v případech, uvedených v §u 49, odst. 8., zák., nejde-li o předměty, zdaňované v drobném prodeji, a dále v případech, uvedených v §u 49, odst. 9., zák.

§ 2.

(1) Toto nařízení jest účinným ode dne účinnosti zák. č. 246/1926 Sb. z. a n.

(2) Provedením jeho se pověřuje ministr financí ve shodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a pro zásobování lidu.

Švehla v. r.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Najman v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Udržal v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Nosek v. r.

248.

Vyhláška (III.) ministra financí ze dne 23. prosince 1926

o soupisu obligací vydaných polskými soukromými drahami na bývalém území rakouském.

§ 1.

Podle nařízení polského ministra financí z 2. března 1926, Dz. U. R. P. č. 23, pol. 139,

o dobrovolném soupisu obligací vydaných soukromými podniky a soukromými drahami v bývalém území rakouském, pokud požívaly státní záruky, povolen byl soupis obligací v §u 3 této vyhlášky vyjmenovaných s výstrahou, že papíry, které k soupisu podle tohoto nařízení nebudou včas přihlášeny nebo předloženy, nemohou býti zhodnoceny (valorisovány). (§ 4.)

§ 2.

Podle čl. 67 smlouvy z 23. dubna 1925 mezi republikou Československou a republikou Polskou o otázkách právních a finančních, č. 56/1926 Sb. z. a n., stane se soupis polských cenných papírů náležejících příslušníkům republiky Československé, jak jej má na zřeteli § 43, odst. 4., nařízení prezidenta republiky Polské ze dne 14. května 1924 ve znění stanoveném nařízením prezidenta republiky ze dne 27. prosince 1924, prostřednictvím Československého zúčtovacího ústavu v Praze II., Příkopy (hlavní budova Zemské banky, dvorana depositního oddělení).

§ 3.

Předmětem soupisu jsou 4% (prioritní) obligace akciových společností:

a) „Východohaličské místní dráhy ve Lvově“ (Towarzystwo Akcyjne „Wschodniogalicyskie Koleje lokalne“),

b) „Místní dráha Lvov—Podhajce ve Lvově“ (Towarzystwo Akcyjne „Kolej lokalna Lwów—Podhajce“),

c) „Místní dráha Tarnopol—Zbaraž ve Lvově“ (Towarzystwo Akcyjne „Kolej lokalna Tarnopol—Zbaraž“),

d) „Železná dráha Chabówka—Zakopane ve Lvově“ (Towarzystwo Akcyjne „Kolej żelazna Chabówka—Zakopane“).

§ 4.

Soupisové přihlášky podati jest jedině na úředních tiskopisech dvojmo do 31. ledna 1927.

§ 5.

Jinak platí o soupisu těchto obligací obdobně ustanovení vyhlášky (II) ministra financí ze dne 29. listopadu 1926, č. 217 Sb. z. a n., o soupisu soukromých polských obligací.

Dr. Engliš v. r.